A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2009. június 11. *

A C-16/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Administratīvā apgabaltiesa (Lettország) a Bírósághoz 2008. január 15-én érkezett, 2007. december 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Schenker SIA**

és

a **Valsts ieņēmumu dienests**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, K. Schiemann (előadó) és C. Toader bírák,

* Az eljárás nyelve: lett.

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Schenker SIA képviseletében E. Āboliņa mandataire,

– a Valsts ieņēmumu dienests képviseletében D. Jakāns, meghatalmazotti minőségben,

– a magyar kormány képviseletében Somssich R., Fazekas J. és Borvölgyi K., meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében G. Wilms és E. Kalnins, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2003. szeptember 11-i 1789/2003 bizottsági rendelettel (HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) értelmezésére vonatkozik.

2 A kérelmet a Schenker SIA (a továbbiakban: Schenker) és a Valsts ieņēmumu dienests (lett adóhatóság, a továbbiakban: VID) közötti, meghatározott aktív mátrix folyadékkristályos (LCD) készülékek tarifális besorolásának ügyében indult peres eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 2658/87 rendelet által bevezetett Kombinált Nómenklatúra a Vámigazgatások Világszervezetévé átalakult Vámegyüttműködési Tanács által kidolgozott harmonizált áruleíró és kódrendszeren (továbbiakban: HR) alapul, amelyet a Brüsszelben 1983. június 14-én megkötött nemzetközi egyezmény vezetett be, és a Közösség részéről az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyott jóvá.

4 A KN első része bevezető rendelkezéseket tartalmaz. Ebben a részben az általános rendelkezéseket tartalmazó I. szakasz A. pontja, amely „A Kombinált Nómenklatúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok” címet viseli (a továbbiakban: általános szabályok), a következőképpen rendelkezik:

„Az áruknak a [KN-ba] történő besorolására a következő elvek az irányadók.

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

2. a) A vámtarifaszámok szövegében valamely árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is vonatkozik, amennyiben a nem teljesen kész vagy befejezetlen áru a bemutatásakor rendelkezik a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Az ilyen hivatkozást továbbá úgy kell érteni, hogy arra a kész-, illetve befejezett árura vagy az e szabály alapján késznek, illetve befejezettnek minősítendő árura is vonatkozik, amelyet összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban hoznak be vagy mutatnak be.

[…]”

5 A KN-nek a vámtarifát tartalmazó második része tartalmazza a „Gépek és mechanikus berendezések; villamossági cikkek; ezek alkatrészei; hangfelvevő- és lejátszó készülékek, kép- és hangfelvevő és -lejátszó készülékek televízióhoz; ezek alkatrészei és tartozékai” elnevezésű XVI. áruosztályt.

6 A KN 8528 vámtarifaszám (a továbbiakban: 8528 vámtarifaszám) szövege a következő:

„8528 Televízióadás vételére alkalmas készülék, rádióműsor-vevő készüléket vagy hang- vagy képfelvevő vagy -lejátszó készüléket magában foglaló is; videomonitor és videovetítő készülék:

[…]

– Videomonitor:

8528 21 – – színes:

[…]

8528 21 90 – – – Más

[…]”

7 A 8529 vámtarifaszám szövege a következő:

„8529 Kizárólag vagy elsősorban a 8525–8528 vtsz. alá tartozó készülékek alkatrészei:

[…]

8529 90 – Más:

[…]

8529 90 81 – – – – – a 8525 30 alszám alá tartozó televíziós kamerákhoz és a 8527 és 8528 vtsz. alá tartozó készülékekhez

[…]”

8 A KN 9013 vámtarifaszáma értelmében:

„9013 Más vtsz. alá nem besorolható folyadékkristályos készülék; lézer, a lézerdióda kivételével; ebbe az árucsoportba más vtsz. alá nem besorolható optikai készülék és műszer:

[…]

9013 80 – Más műszer, készülék és felszerelés:

– – Folyadékkristályos készülék:

9013 80 20 – – – Aktív mátrix folyadékkristályos készülék

[…]”

9 A Bizottság által a KN-ra vonatkozó, 2002. október 23-án közzétett magyarázó megjegyzések (HL C 256, 1. o.) a 8528 21 14–8528 21 90 vámtarifaszámot illetően a KN 8528 vámtarifaszámához tartozó, a Vámigazgatások Világszervezete által

közzétett, [a] HR áruosztályozási véleményei gyűjteménye (2) bekezdésének 6. számában szereplő magyarázó megjegyzésekre utalnak.

10 A KN 8528 vámtarifaszámához tartozó magyarázó megjegyzések az alábbiakról rendelkeznek:

„[…]

Ebbe a csoportba tartoznak a televízióadás vételére alkalmas készülékek, beépített rádióműsor-vevő készülékkel, hang- vagy képfelvevő vagy -lejátszó készülékkel, vagy anélkül (a videomonitorokat és videovetítő készülékeket is beleértve).

Ebbe a csoportba tartoznak például:

[…]

6) [Videomonitorok], melyek vevőkészülékek koaxális kábellel közvetlenül videokamerához vagy -felvevőhöz csatlakoztatva, hogy ezáltal teljesen mellőzhessék a rádiófrekvenciás áramköröket. Az ilyen rendszereket televíziós társaságok vagy zártláncú televíziós hálózatok (repülőtereken, vasútállomásokon, acélgyárakban, kórházakban stb.) alkalmazzák. Ezek a készülékek alapvetően olyan berendezésekből állnak, melyek a forrásjellel szinkronban képesek fénypontot létrehozni és megjeleníteni azt a képernyőn. Van bennük egy vagy több videoerősítő is, amelyekkel a fénypont intenzitása változtatható. Külön bemenetük lehet továbbá a vörös (R), zöld (G), és a kék (B) illetve a különféle szabványok (NTSC, SECAM,

PAL, D-MAC stb.) szerint kódolt videojeleknek. A kódolt jelek vételéhez a monitort dekódoló egységgel kell felszerelni az R, a G és a B jelek elválasztására. A képalkotás legáltalánosabb módja közvetlen megtekintésre a katódsugárcső, vagy a legfeljebb három katódsugárcsövet tartalmazó kivetítő; vannak azonban ugyanazt a célt más elven megvalósító monitorok is (pl. folyadékkristályos képernyők, vagy olajfilmen fénysugarak difrakciójával képet alkotók). Ezek lehetnek katódsugárcsöves monitorok vagy lapos képernyők pl. LCD, LED, plazma, stb.

[…]

Figyelembe véve az alkatrészek osztályozására vonatkozó általános előírásokat (lásd a XVI. Áruosztályhoz tartozó Általános rendelkezéseket), az e vtsz. alá tartozó készülékek alkatrészeit a 8529 vtsz. alá kell osztályozni."

11 A KN 9013 vámtarifaszámra vonatkozó magyarázó megjegyzésének szövege a következő:

„[…] a jelen vámtarifaszám többek között az alábbiakat foglalja magában:

1) Folyadékkristályos készülékek, ezek két üveg- vagy műanyag lap vagy lemez közé helyezett folyékony kristályból állnak, elektromos csatlakozásokkal felszerelve is, meghatározatlan hosszúságú darabokban vagy különleges alakra vágva; amelyeket azonban a [KN] más vtsz-[e] részletesebben nem [határoz] meg.

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 2004. december 29-én a Schenker vámáru-nyilatkozatot tett meghatározott árukra, nevezetesen TFT LCD aktív mátrix folyadékkristályos készülékekre – LTA320W2-L01, LTA260W1-L02, LTM170W1-L01 – vonatkozóan, összesen 108 720 USD értékben, amelyben azokat a KN 9013 80 20 vámtarifaszáma alá sorolta, és következésképpen 0%-os behozatali vámot alkalmazott rájuk.

13 A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a nevezett készülékek két üveglemezből, az e lemezek között elhelyezkedő folyadékkristály-rétegből, vertikális és horizontális jelolvasókból, háttérvilágításból, a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító inverterből (feszültségátalakító) és egy vezérlőegységből – adatátviteli interfészből (PCB vagy PWB vezérlés) állnak, amely utóbbi az LCD modul minden egyes pixeléhez (képpont) történő szekvenciális adatátvitelt biztosítja speciális, LVDS (kisfeszültségű differenciális jel) technika segítségével.

14 A Schenker ezen árukra vonatkozó nyilatkozatának ellenőrzésekor a Rīgas Muitas reģionālā iestādének (a VID rigai regionális vámhivatala) kétségei támadtak afelől, hogy e nyilatkozatban a KN megfelelő vámtarifaalszámát jelölték-e meg. Emiatt az árukból mintákat vettek, és azokat elküldték a vámhatóság hatáskörrel rendelkező szolgálata részére az alkalmazandó KN-kód meghatározása céljából. A vámtisztviselők álláspontja szerint a megfelelő tarifális besorolás a 8528 21 90 vámtarifaalszám volt, és nem a Schenker által alkalmazott 9013 80 20 alszám. A VID által megállapított besorolásnak megfelelő behozatali vám mértéke – amelyet a hivatal szerint alkalmazni kellett volna az árukra – 14%.

15 Következésképpen 2005. február 24-én a VID határozatot hozott, amelyben a lett közigazgatási szabálysértési törvénykönyv rendelkezései alapján megállapította a Schenker közigazgatási szabálysértésért való felelősségét, és vele szemben 300 LVL bírságot szabott ki, amely határozatot a VID főigazgatója 2005. június 7-én megerősített.

16 2005. július 11-én a Schenker felülvizsgálat iránti keresetet nyújtott be a VID főigazgatójának határozata ellen az Administratīvā rajona tiesánál (körzeti közigazgatási bíróság) lényegében arra hivatkozva, hogy az alapeljárás tárgyát képező árukat nem a KN 8528 21 90 vámtarifaszáma alá – azaz a KN értelmében befejezett termékként – kellett volna besorolni, mivel a készülékek nem rendelkeznek videojelek átvitelére alkalmas interfésszel, és ilyen jeleket venni sem képesek.

17 Az Administratīvā rajona tiesa 2006. május 12-én elutasította a Schenker keresetét. A bíróság osztotta a Schenker álláspontját abban, hogy a kérdéses termékeket nem lehet kész- vagy befejezett termékeknek minősíteni, ugyanakkor megállapította, a jelen ügy irataiban szereplő műszaki dokumentáció megerősíti, hogy a termékek tartalmazzák azokat az alapvető alkatrészeket, amelyek az áru lényegi funkcióját, azaz az adatátvitelt biztosítják. A VID által alkalmazott besorolás tehát indokolt, amennyiben olyan nem teljesen kész, vagy befejezetlen termékről van szó, amely a késztermék lényeges jellemzőivel rendelkezik.

18 2006. június 2-án a Schenker fellebbezést nyújtott be ezen ítélet ellen az Administratīvā apgabaltiesához. Utóbbi – tekintettel az alapeljárás tárgyát képező áruk tarifális besorolását illetően felmerült kételyeire – felfüggesztette eljárását, és az alábbi kérdést terjesztette előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

„A [KN] 8528 21 90 vámtarifaszámát úgy kell-e értelmezni, hogy azt 2004. december 29-én az olyan aktív mátrix folyadékkristályos (LCD) készülékekre (TFT LCD – LTA320W2-L01, LTA260W1-L02, LTM170W1-L01) is alkalmazni kellett, amelyek elsősorban az alábbi alkatrészekből állnak:

– két üveglemez;

– az e lemezek között elhelyezkedő folyadékkristály-réteg;

– vertikális és horizontális jelolvasók;

– háttérvilágítás;

– a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító inverter és

– vezérlőegység – adatátviteli interfész (PCB vagy PWB vezérlés), amely az LCD modul minden egyes pixeléhez (képpont) történő szekvenciális adatátvitelt biztosítja speciális, LVDS (kisfeszültségű differenciális jel) technika segítségével?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

A felek érvei

19 A Schenker lényegében azzal érvel, hogy a készülékek nem meghatározott használati célt szolgálnak, hanem számos termék – úgymint számítógépek, videomonitorok, televíziók, jelzőtáblák, orvosi berendezések, automata ellenőrző berendezések vagy játékgépek – gyártásához használhatók. Ebből kifolyólag a nevezett készülékeket nem lehet a KN videomonitorokat és még általánosabban befejezett termékeket magában foglaló 8528 21 90 vámtarifaalszáma alá besorolni.

20 A VID és a Bizottság álláspontja ezzel ellentétben az, hogy az alapeljárás tárgyát képező készülékek nem sorolhatók a KN 9013 80 20 vámtarifaalszáma alá, mivel olyan további elemeket – háttérvilágítást, a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító invertert (feszültségátalakítót) és a pixelekhez történő adatátvitelt biztosító vezérlőegységet – tartalmaznak, amelyeket ezen vámtarifaalszám nem említ.

21 Ezenfelül a VID előadja, hogy a kérdéses készülékek videoképek fogadására és megjelenítésére alkalmasak, tehát műszakilag betöltik a videomonitorok fő funkcióját. Következésképpen ezek a készülékek olyan nem teljesen kész vagy befejezetlen áruk, amelyeket a KN I. szakasza A. pontja (2) bekezdésének a) pontjában szereplő általános szabálynak megfelelően kész- vagy befejezett áruknak lehet tekinteni, és így a KN videomonitorokat magában foglaló 8528 21 90 vámtarifaalszáma alá sorolhatók.

22 A Bizottság előadja, hogy a HR vonatkozó magyarázó megjegyzése szerint az alapeljárás tárgyát képező árukat – mivel a 8528 vámtarifaalszám alá tartozó gépek alkatrészeinek tekinthetők – a KN 8529 vámtarifaszáma, pontosabban a 8529 90 81 vámtarifaalszáma alá kell besorolni.

23 A magyar kormány szerint a kérdéses készülékek nem rendelkeznek a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel, mivel ebben a szakaszban még nem lehet megállapítani, hogy e készülékek milyen befejezett termékben kerülnek felhasználásra. Következésképpen a KN megfelelő vámtarifaszáma a 9013 vámtarifaszám.

A Bíróság álláspontja

24 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat a KN vámtarifaszáma és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák (lásd különösen a Bíróság C-142/06. sz. Olicom-ügyben 2007. július 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-6675. o.] 16. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

25 Ezenfelül az áru rendeltetése a megfelelő vámtarifaszám alá történő besorolás objektív szempontját képezheti, amennyiben az szorosan az adott áruhoz tartozik, amely kötődésnek az áru objektív jellemzői és tulajdonságai alapján megállapíthatónak kell lennie (a Bíróság C-403/07. sz. Metherma-ügyben 2008. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-8921. o.] 47. pontja).

26 Mind a Közös Vámtarifa árucsoportjait megelőző megjegyzések, mind a HR magyarázó megjegyzései ugyanis a Közös Vámtarifa egységes alkalmazása lényeges eszközeinek minősülnek, és ily módon hasznos segítséget nyújtanak annak értelmezéséhez (a Bíróság C-362/07. és C-363/07. sz., Kip Europe és társai egyesített ügyekben 2008. december 11-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-9489. o.] 27. pontja).

27 A jelen esetben az alapeljárásban szereplő áruknak a kérdést előterjesztő bíróság által adott leírására tekintettel azok jellemzői nem felelnek meg a KN 9013 80 20 vámtarifaalszámának, amely az „aktív mátrix folyadékkristályos készülékeket” említi. Az alapeljárás tárgyát képező készülékek olyan elemeket is tartalmaznak, amelyeket nem említ ezen vámtarifaalszám, így többek között háttérvilágítást, a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító invertert és a pixelekhez történő adatátvitelt biztosító

vezérlőegységet. Ezen készülékeknek többfajta rendeltetése is lehet, azonban több lényeges elemet kell még hozzájuk építeni, hogy ezen áruk a készáru lényeges jellemzőivel rendelkezzenek. Ennek megfelelően a KN „videomonitorokat", azaz befejezett termékeket magában foglaló 8528 21 90 vámtarifaalszáma sem a megfelelő vámtarifaalszám az alapeljárásban érintett folyadékkristályos készülékek besorolása céljából.

28 A KN I. szakasza A. pontja (2) bekezdésének a) pontjában rögzített szabály alapján a vámtarifaszámok kétségkívül vonatkoznak a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is, amennyiben azok a bemutatásakor rendelkeznek a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Ugyanakkor úgy tűnik, hogy az alapeljárás tárgyát képező áruk esetében nem ez a helyzet, mivel végleges használatuk az ezen árukba a következő gyártási szakaszban építendő kiegészítő alkatrészektől függ.

29 Következésképpen az alapeljárás tárgyát képező folyadékkristályos készülékeket nem lehet a KN 9013 80 20 vagy 8528 21 90 vámtarifaalszámai alá besorolni.

30 Ugyanakkor a nevezett készülékek – mint olyan áruk, amelyeket a KN 8528 vámtarifaszáma („Televízióadás vételére alkalmas készülék; rádióműsor-vevőkészüléket vagy hang- vagy képfelvevő vagy -lejátszó készüléket magában foglaló is; videomonitor és videovetítő-készülék") alá tartozó készülékekben fel lehet használni – a KN 8528 vámtarifaszámához tartozó magyarázó megjegyzésnek megfelelően besorolhatók a KN 8529 vámtarifaszáma („Kizárólag vagy elsősorban a 8525–8528 vtsz. alá tartozó készülékek alkatrészei"), pontosabban a 8529 90 81 vámtarifaalszám alá („a 8525 30 alszám alá tartozó televíziós kamerákhoz és a 8527 és 8528 vtsz. alá tartozó készülékekhez").

31 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy az alapeljárás tárgyát képező folyadékkristályos készülékek rendelkeznek-e az ahhoz szükséges objektív

jellemzőkkel és tulajdonságokkal, hogy azokat kizárólag vagy elsősorban a 8525–8528 vámtarifaszámok alá tartozó készülékek alkatrészeinek lehessen tekinteni.

32 Ebből következően az előterjesztett kérdésre úgy kell válaszolni, hogy a KN 8528 21 90 vámtarifaalszámát úgy kell értelmezni, hogy azt 2004. december 29-én nem kellett alkalmazni az olyan aktív mátrix folyadékkristályos (LCD) készülékekre, amelyek elsősorban az alábbi alkatrészekből állnak:

– két üveglemez;

– az e lemezek között elhelyezkedő folyadékkristály-réteg;

– vertikális és horizontális jelolvasók;

– háttérvilágítás;

– a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító inverter;

– vezérlőegység – adatátviteli interfész (PCB vagy PWB vezérlés), amely az LCD modul minden egyes pixeléhez (képpont) történő szekvenciális adatátvitelt biztosítja speciális, LVDS (kisfeszültségű differenciális jel) technika segítségével.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A 2003. szeptember 11-i 1789/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 281., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 14. kötet, 3. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra 8528 21 90 vámtarifaszámát úgy kell értelmezni, hogy azt 2004. december 29-én nem kellett alkalmazni az olyan aktív mátrix folyadékkristályos (LCD) készülékekre, amelyek elsősorban az alábbi alkatrészekből állnak:

– **két üveglemez;**

– **az e lemezek között elhelyezkedő folyadékkristály-réteg;**

– **vertikális és horizontális jelolvasók;**

– **háttérvilágítás;**

– **a háttérvilágításhoz nagyfeszültséget előállító inverter, és**

– **vezérlőegység – adatátviteli interfész (PCB vagy PWB vezérlés), amely az LCD modul minden egyes pixeléhez (képpont) történő szekvenciális adatátvitelt biztosítja speciális, LVDS (kisfeszültségű differenciális jel) technika segítségével.**

Aláírások